Lietas Nr. 11096198109
Lietas arhīva Nr. K28-0448-14/9

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2014.gada 14.oktobrī

Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas
tiesnesis J. Stūrmanis,
piedaloties prokurorei B. Rozenbergai,
zvērinātai advokātei B. Kellei,
izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas, 253.panta pirmās daļas, 274.panta otrās daļas. Tiesa

konstatēja:

Ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2014.gada 5.marta spriedumu /pers. A/ atzīta par vainīgu
- noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 177.panta pirmajā daļā un sodīta ar brīvības atņemšanu uz 3 (trīs) mēnešiem;
- noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 274.panta otrajā daļā un sodīta ar brīvības atņemšanu uz 3 (trīs) mēnešiem;
- līdz 2012.gada 24.jūlijam veikta noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 253.panta pirmajā daļā un sodīta ar brīvības atņemšanu uz 4 (četriem) mēnešiem, ar policijas kontroli uz 1 (vienu) gadu;
- līdz 2012.gada 17.augustam veikta noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 253.panta pirmajā daļā un sodīta ar brīvības atņemšanu uz 4 (četriem) mēnešiem, ar policijas kontroli uz 1 (vienu) gadu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu, pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, sodus daļēji saskaitot, sods /pers. A/ noteikts - brīvības atņemšana uz 9 (deviņiem) mēnešiem, ar policijas kontroli uz 1 (vienu) gadu.

Saskaņā ar 51.panta pirmo daļu, šajā lietā noteiktajam sodam daļēji pievienots ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2011.gada 7.novembra spriedumu pēc Krimināllikuma 253.1panta pirmās daļas noteiktais neizciestais sods un galīgais sods /pers. A/ noteikts - brīvības atņemšana uz 5 (pieciem) gadiem 6 (sešiem) mēnešiem, bez mantas konfiskācijas, ar policijas kontroli uz 1 (vienu) gadu.

Soda izciešanas termiņš skaitīts no 2014.gada 5.marta.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu, brīvības atņemšanas soda izciešanas laikā ieskaitīts aizturējumā un iepriekšējā apcietinājumā pavadītais laiks no 2011.gada 19.jūlija līdz 2011.gada 7.novembrim, no 2012.gada 17.augusta līdz 2012.gada 19.augustam, no 2014.gada 12.februāra līdz 2014.gada 4.martam.

/pers. A/ piemērotais drošības līdzeklis - nodošana policijas uzraudzībā – nolemts atcelt līdz ar sprieduma spēkā stāšanos.

No /pers. A/ par labu sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „Tele2", reģistrācijas Nr.40003272854, piedzīta kaitējuma kompensācija EUR 243,89 (divi simti četrdesmit trīs *euro* 89 centi).

/pers. A/ atbrīvota no samaksas par zvērinātas advokātes veikto darbu viņas aizstāvībai kriminālprocesā pēc nozīmējuma un minētos procesuālos izdevumus EUR 105,29 (viens simts pieci *euro* 29 centi) apmērā nolemts segt no valsts budžeta līdzekļiem.

Lietiskos pierādījumus: 6 polimēru materiāla maisiņus ievietotus aploksnē – glabāt pie krimināllietas; vienu polimēru materiāla maisiņu, pēc ķīmiskās izpētes atlikušo 1,20 g 32% metamfetamīnu, 2,95 g 24% amfetamīnu reģ.Nr.12.-925 un Nr.12.-838 – nolemts uzskatīt par nodotiem iznīcināšanai Valsts Policijas Kriminālistikas pārvaldes rīcībā.

Ar Rīgas apgabaltiesas 2014.gada 18.jūnija lēmumu nolemts, atcelt Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2014.gada 5.marta spriedumu daļā par /pers. A/ notiesāšanu pēc Krimināllikuma 177. panta pirmās daļas, par noteikto sodu saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmo daļu un 51.pantu, un daļā par soda izciešanas termiņa skaitīšanu no 2014. gada 5. marta, un šajā daļā krimināllietu nosūtīt jaunai izskatīšanai pirmās instances tiesā.

Pārējā daļā pirmās instances tiesas spriedumu atstāt negrozītu.

Ņemot vērā minēto tiesa skata krimināllietu sprieduma atceltajā daļā.

/pers. A/ izdarīja krāpšanu nelielā apmērā.

Noziedzīgais nodarījums tika veikts sekojoši:

/pers. A/ 2009.gada 6.maijā pa dienu, pirmstiesas izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā laikā devās uz SIA „Tele 2", kur mantkārīgu tieksmju mudināta, izmantojot viltu, ar nolūku prettiesiski iegūt SIA „Tele 2" piederošo mobilo telefonu *Samsung SGH-L700* Ls 104 vērtībā, kā arī mobilo telekomunikāciju pakalpojumu, uzdodoties par /pers. D/, izmantojot /pers. D/ pasi, noslēdza līgumu par telefona *Samsung SGH-L700* pirkšanu ar pieslēgumu „Tele-2" uz 24 mēnešiem. /pers. A/ veica pirmo iemaksu par telefonu Ls 5 apmērā un ieguva savā lietošanā SIA „Tele 2" piederošo mobilo telefonu *Samsung SGH-L700* Ls 104 vērtībā, kā arī mobilo telekomunikāciju pakalpojumu, bet turpmāk maksājumus par pakalpojumu izmantošanu neveica.

Tādējādi /pers.A/izkrāpa SIA „Tele 2" piederošo mobilo telefonu *Samsung SGH-L700* Ls 104 vērtībā, kā arī mobilo telekomunikāciju pakalpojumu Ls 72,41 vērtībā.

Ar minētajām darbībām /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētu noziedzīgu nodarījumu.

Pirmstiesas izmeklēšanā apsūdzētajai tika izsniegta apsūdzība par krāpšanu pēc Krimināllikuma 177. panta pirmās daļas, taču tiesas sēdē prokurore grozīja apsūdzību uz Krimināllikuma 180. panta pirmo daļu un apsūdzētā tiesas sēdē paskaidroja, ka grozītā apsūdzība tai ir saprotama.

Tiesas sēdē apsūdzētā atzina sevi par vainīgu inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un nožēloja izdarīto. Tiesas sēdes laikā apsūdzētā uzturēja lūgumu neizdarīt pierādījumu pārbaudi.

Tiesa, izskaidrojot procesa dalībniekiem pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību un sekas, nolēma, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu, nav nepieciešams veikt pierādījumu pārbaudi daļā par apsūdzētās vainu, jo tai pēc krimināllietas materiālu pārbaudes nav šaubu par apsūdzētās vainu.

Tiesa atzīst par pierādītu, ka apsūdzētā izdarīja krāpšanu nelielā apmērā un viņas darbības kvalificētas pareizi pēc Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otrās daļas prasībām, nosakot soda veidu apsūdzētajai, tiesa ņem vērā izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgās personību.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu (2012.gada 13.decembra likuma redakcijā, kas stājās spēkā no 2013.gada 1.aprīļa) apsūdzētā ir izdarījusi mazāk smagu noziegumu.

Tiesa, pārbaudot apsūdzētās personību raksturojošās ziņas, konstatēja, ka /pers. A/ ir 8 klašu izglītība, apgādībā 2014.gada 22.janvārī dzimis mazgadīgs bērns, uz vēl diviem nepilngadīgiem bērniem atņemtas aizgādības tiesības, /pers. A/ nestrādā, noziedzīgā nodarījuma laikā bija agrāk sodīta – ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2008.gada 28.augusta spriedumu par Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētu noziedzīgu nodarījumu ar brīvības atņemšanu uz 6 mēnešiem nosacīti, ar pārbaudes laiku uz 6 mēnešiem; ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2011.gada 7.novembra spriedumu par Krimināllikuma 253. 1.panta pirmajā daļā paredzētu noziedzīgu nodarījumu ar brīvības atņemšanu uz 5 gadiem, bez mantas konfiskācijas, nosacīti, ar pārbaudes laiku uz 5 gadiem. Spriedums stājies likumīgā spēkā 2011.gada 25.novembrī. Ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2014.gada 7.janvāra lēmumu nolemts izpildīt pēc Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2011.gada 7.novembra sprieduma noteikto neizciesto sodu – brīvības atņemšanu uz 5 gadiem. Lēmums stājies likumīgā spēkā 2014.gada 18.janvārī.

Krimināllikuma 5.panta pirmā daļa paredz, ka nodarījuma noziedzīgumu un sodāmību nosaka likums, kas bija spēkā šā nodarījuma izdarīšanas laikā.

Savukārt Krimināllikuma 5. panta otrā daļa nosaka, ka likumam, kas atzīst nodarījumu par nesodāmu, mīkstina sodu vai ir citādi labvēlīgs personai, ja vien attiecīgajā likumā nav noteikts citādi, ir atpakaļejošs spēks, proti, tas attiecas uz nodarījumiem, kas izdarīti pirms attiecīgā likuma spēkā stāšanās, kā arī uz personu, kura izcieš sodu vai izcietusi sodu, bet kurai saglabājusies sodāmība.

2012.gada 13.decembra likuma redakcijā, kas stājās spēkā ar 2013. gada 1. aprīli, Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas sankcija paredz brīvības atņemšanu uz laiku līdz vienam gadam vai īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai piespiedu darbu, vai naudas sodu.

Krimināllikuma 46.panta ceturtā daļa paredz, ka brīvības atņemšanas sodu par kriminālpārkāpumu un mazāk smagu noziegumu piemēro, ja soda mērķis nav sasniedzams, nosakot kādu no attiecīgā panta sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem.

No Krimināllikuma 35.panta izriet, ka soda mērķis ir aizsargāt sabiedrības drošību, sodīt vainīgo personu un atturēt viņu no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas un šī mērķa sasniegšanai sodam ir jābūt taisnīgam – atbilstošam nodarījuma smagumam un vainīgā personībai.

Ņemot vērā, ka apsūdzētā ir izdarījusi mazāk smagu noziegumu, par apsūdzētās personību iegūtās ziņas, tajā skaitā ziņas par to, ka apsūdzētā agrāk sodīta, tiesa atzīst, ka soda mērķis ir sasniedzams, apsūdzētajai nosakot sodu brīvības atņemšanas veidā, citu sodu piemērošanai tiesa nesaskata pamatu, apsūdzētā izcieš sodu pēc cita sprieduma.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta trešās daļas prasībām, nosakot soda mēru apsūdzētajai, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu, tiesa atzīst par apsūdzētās atbildību mīkstinošu apstākli savas vainas vaļsirdīgu atzīšanu un izdarītā nožēlošanu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1. punktu par apsūdzētās atbildību pastiprinošu apstākli tiesa atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

Ievērojot to, ka apsūdzētajai ir atzīts viens atbildību mīkstinošs apstāklis un viens atbildību pastiprinošs apstāklis, tiesa atzīst, ka apsūdzētajai ir nosakāms brīvības atņemšana sods, kas ir pietuvināts soda mēra minimālajam apmēram. Tiesa ņem vērā arī to faktu, ka apsūdzētā agrāk ir sodīta par analoģisku noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu, taču izsaka vēlmi laboties, nožēlo izdarīto.

Apsūdzētajai kriminālprocesā piemēroti drošības līdzekļi- nodošana policijas uzraudzībā un uzturēšanās noteiktā dzīvesvietā.

Pamatojoties uz minēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.,512., 520., 527.-530.pantu, tiesa

n o s p r i e d a:

/pers. A/, personas kods /personas kods/, atzīt par vainīgu Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzēta noziedzīga nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu, pēc noziedzīgo nodarījumu kopības sodus daļēji saskaitot, sodu /pers. A/ noteikt - brīvības atņemšanu uz 9 (deviņiem) mēnešiem, ar policijas kontroli uz 1 (vienu) gadu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu, šajā lietā noteiktajam sodam daļēji pievienot ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2011.gada 7.novembra spriedumu pēc Krimināllikuma 253.[1]panta pirmās daļas noteikto neizciesto sodu un **galīgo** sodu /pers. A/ noteikt - brīvības atņemšanu uz 4 (četriem) gadiem 4 (četriem) mēnešiem, bez mantas konfiskācijas, ar policijas kontroli uz 1 (vienu) gadu.

Soda izciešanas termiņu skaitīt no 2014.gada 14. oktobra.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu, brīvības atņemšanas soda izciešanas laikā ieskaitīt iepriekšējā apcietinājumā pavadīto laiku no 2012.gada 17.augusta līdz 2012.gada 19.augustam.

/pers. A/, personas kods /personas kods/, drošības līdzekļus nodošanu policijas uzraudzībā un uzturēšanās noteiktā dzīvesvietā grozīt uz apcietinājumu, kuru pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā atcelt.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) dienu laikā no pilnā sprieduma pieejamības dienas – 2014.gada 16.oktobra apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijai tikai daļā par tiesas piespriesto sodu, kompensāciju vai sakarā ar pieļautajiem procesa pārkāpumiem, sūdzību vai protestu iesniedzot Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā.

Tiesnesis J. Stūrmanis